

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212208955
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agneša Néveryová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4212208955.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: C. O. F..XX.X.XXXX (právny nástupca pôvodnej žalobkyne E. O., W. C. XX.XX.XXXX) bytom P., D. XX/X v konaní zast. JUDr. Ondrejom Tóthom, advokát so sídlom Komárno, Dunajské nábrežie 14 proti žalovanej: E. B., S.. O., F.. XX.X.XXXX adresa pre doručovanie: Š. K.. I. X, o vydanie daru sudkyňou JUDr. Agnešou Neveryovou takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi vydať polovicu daru a to podiel 1/2 k celku nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P.

1) vedené v katastri nehnuteľnosti u Správy katastra P. F. A. Č.. XXXX H. P.. Ú.. P.:

a) byt č. X v celosti na O.. poschodí obytného domu na K.. D. XX J. J.. Č. XX postavený na pozemku parcely reg. "B." parcela číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² a spoluvlastnícky podiel na spoločných zariadeniach domu a pozemku o veľkosti XXXX/XXXXX

b) nebytový priestor nachádzajúci sa na prízemí obytného domu so súp. číslom XX v podiele žalovanej XXXX/XXXXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach zariadenia domu a pozemku v podiele XXXX/XXXXX

2) vedené v katastri nehnuteľností u Správy katastra P. F. A. Č.. XXXX pre k. ú. P. ako pozemok parcela reg. "B." parc. číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX E.2 a pozemok parc. reg. "B. parcela číslo XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 18 m² v podiele žalovanej XXXX/XXXXXX

3) vedené v katastri nehnuteľností u Správy katastra P. F. A. Č.. XXXXX pre k. ú. P. ako pozemok parc. reg. "B. parcela číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XX E. G. so súp. číslom XXXX na parc. číslo XXX/X.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10.5.2012 žalobkyňa (matka účastníkov konania) súdu doručila žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd žalovanej uložil povinnosť vydať nehnuteľnosti presne špecifikované v žalobe na tom skutkovom základe, že dňa XX.X.XXXX žalovanej na základe darovacej zmluvy darovala Q. T. Č.. X na H. H. Z. C. J. J.. Č.. XX F. J. F. D. K. Č.. XX, P. D. R.Ý. F. A. Č.. XXXX K. J. P. P. H. P..Ú.. P.. Okrem tejto darovacej zmluvy dňa XX.X.XXXX uzatvorila so žalovanou ďalšiu darovaciu zmluvu, ktorou jej darovala nehnuteľnosti nachádzajúce sa R. P..Ú.. P.Á. K. J. P. P. F. A. Č.. XXXXX. V žalobe ďalej uviedla, že pri uzatváraní darovacej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX nekonala dobrovoľne a jej prejav vôle nebol slobodný a znenie čl. VI nie je v súlade s prejavom jej vôle. Skutočnosť je taká, že túto darovaciu zmluvu podpísala pod psychickým nátlakom zo strany žalovanej, ktorá ju po nepretržitom dennom kriku a neustálom dohováraní nakoniec donútila podpísať predmetnú darovaciu zmluvu. Poukázala na dôležité pochybenie a to na okolnosť, že sporná darovacia zmluva neobsahuje dohodu jej účastníkov o práve doživotného užívania daryne k darovanej nehnuteľnosti.

Konajúci súd rozsudkom zo dňa 15.10.2015 č.k. 6C 125/2012-221 žalobe vyhovel, keď mal za to, že správanie sa žalovanej (ktorá pri hádke s bratom matku opľula) sa prieči dobrým mravom a je prejavom maximálneho nevďaku. V dôsledku odvolania žalovanej, odvolací súd tento rozsudok konajúceho súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 12.11.2014 č.k. 5Co 150/2014-276 konštatoval, že odôvodnenie prvostupňového rozsudku je nepreskúmateľné a nevyhovujúce kritériám uvedeným v ustanovení §-u 157 ods. 2 OSP. Odvolací súd v tomto svojom uznesení uviedol (okrem iného aj to) že:

Súd prvého stupňa sa napriek tomu, že žalobkyňa v žalobe ale aj v priebehu konania namietala, že na právnom úkone darovania sa so žalovanou nedohodla dobrovoľne, že jej prejav nebol slobodný a ani znenie zmluvy nebolo v súlade s prejavom jej vôle, z čoho vyplýva, že spochybňovala platnosť darovacích zmlúv, vôbec nezaoberala platnosťou darovacej zmluvy ako prejudiciálnou otázkou, a to napriek tomu, že žalobkyňa už v žalobe namietala, že darovaciu zmluvu neuzatvorila so žalovanou slobodne, ale ju uzatvorila pod psychickým nátlakom. Ak by súd konaním zistil, že darovacia zmluva nebola platne uzavretá, má to význam aj pre samotné súdne rozhodnutie, pretože v takom prípade by sa súd nemusel zaoberať tým, či v dôsledku jednostranného právneho úkonu došlo k zrušeniu.

Domáhanie sa vrátenia daru (odvolanie daru) je jednostranným právnym úkonom darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný vrátil dar. Forma tohto úkonu nie je stanovená, a to ani v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Z výzvy na vrátenie daru však musí byť zrejmá vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný vec vrátil. Ak sa vrátenie daru týka nehnuteľnosti, musí byť tento úkon urobený písomne. Súd prvého stupňa sa mal zaoberať najprv otázkou platnosti darovacej zmluvy a ak by dospel k záveru o platnosti darovacej zmluvy, potom sa mal zaoberať dôvodmi na vrátenie polovice darovaných nehnuteľností uvedenými vo výzve zo dňa 14. 03. 2012 a následne aj dôvodmi na vrátenie darovaných nehnuteľností v celosti uvedenými v žalobe, prihliadnuť aj na dôvody uvádzané žalobkyňou v priebehu konania, dôkazy vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 132 OSP. Úlohou súdu prvého stupňa bude odstrániť uvedené nedostatky, riadne zistiť skutkový stav a ten správne právne posúdiť a až potom vo veci rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP, vrátane výroku o náhrade trov konania, ktorý taktiež nebol správny.

E. O. (pôvodná žalobkyňa) ako účastníčka konania uviedla, že predtým, ako podpísala spornú darovaciu zmluvu ohľadne bytu, žalovaná na ňu naliehala, aby byt prepísala na ňu, pretože syn C. O. mal dlžoby a keď neprepíše byt na žalovanú kvôli dlžobám syna môže prísť o byt. Žalovaná pritom ju poprosila, aby nehovorila synovi C. o tom, že byt chce prepísať na ňu (v tom čase syn C. pracoval v Maďarsku a do spoločnej domácnosti prichádzal raz do týždňa). Ona si myslela, že ak byt prepíše na žalovanú, tak zachráni byt a nebude tento predmetom exekúcie pre dlžoby syna. Žalovaná totiž jej povedala, že je exekúcia, v rámci ktorej jej môžu zobrať byt. Ona nikomu s touto vecou sa nezverila, takže žiadneho svedka na preukázanie tohto tvrdenia neoznačila. Problém začal vtedy, keď syn C. náhodou uvidel zmluvu, ktorú podpísala a hneď sa jej vyjadril tak, že od nej ako od matky nebolo pekné, že byt prepísala na žalovanú. Po tom, keď syn sa takto vyjadril, ona sa rozhodla, že bude žiadať, aby dcéra prepísala byt na jej meno a to preto, lebo byt bol vždy na jej mene. Pred dvomi rokmi žalovaná sa aj tak vyjadrila, že byt prepíše naspäť na ňu, nakoniec sa však tak nestalo. Hádky medzi ňou a žalovanou boli práve kvôli tomu, aby žalovaná vrátila byt na jej meno. Pri týchto hádkach žalovaná kričala na ňu napríklad, že nebola dobrá matka, ale iné výroky jej neuviedla. Ona darovaciu zmluvu podpísala na byte, ale zmluva nebola vyhotovená za jej prítomnosti. Z úradu advokátky Nagyovej prišla jedna osoba, ktorá jej predložila papier na podpísanie, nepamätá sa, či tá osoba z úradu jej povedala, čo je na tom papieri napísané. Ona sa rozhodla o vrátenie daru preto, lebo nechcela, aby žalovaná ju dala do starobinca. Ďalší dôvod, pre ktorý sa domáha vrátenia daru je tá skutočnosť, že žalovaná ju opľula (stalo sa to pred pol rokom pri jednej hádke, keď žalovaná a syn C. sa hádali kvôli bytu, kričali na seba, ona ich upozornila, aby sa nehádali a vtedy ju žalovaná opľula). Okrem tohto jedného prípadu sa nestalo, že by sa žalovaná k nej správala agresívne alebo vulgárne.

Dňa XX.XX.XXXX pôvodná žalobkyňa zomrela, preto súd v ďalšom konaní ako žalobcom koná s C. O., dedičom pôvodnej žalobkyne.

Žalobca ako účastník konania uviedol, že žalovaná nanútila ich matke, aby tá podpísala darovaciu zmluvu. Následne sa vyjadrila tak, že matka pôjde do starobinca a jeho pošle preč z tohto bytu, pretože byt bude na jej mene. To, že ich matka bola nútená žalovanou tieto zmluvy podpísať, vyjadrila (matka)

na jej byte právnenému zástupcovi, ktorý mal tú pripomienku, že v tej zmluve vôbec nie je uvedené, že ich matka bude mať právo v tomto byte doživotne bývať. To, že podpis darovacej zmluvy žalovaná nanútila na podpis matke opakovane na pojednávaníach uviedla aj ich matka a je to uvedené aj v zápisniciach. Koľko peňazí nechala žalovaná matke na kúpu bytu nevedel uviesť (podľa jeho vedomostí ich matka mestu zaplatila okolo 28 000,- Sk .) Žalovaná potom zakázala ich matke jemu povedať, že dala peniaze matke na kúpu bytu. Ak by on o tom vedel, aj on by sa podieľal na uhradení kúpnej ceny, teda aj on by dal 50 % kúpnej ceny ich matke.

Žalovaná ako účastníčka konania (v konaní pred rozhodnutím odvolacieho súdu) uviedla, že žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Ona žiaden nátlak nevyvíjala na žalobkyňu, aby došlo k uzavretiu predmetných darovacích zmlúv, prvýkrát práve žalobkyňa začala túto tému a to v roku 2005, keď jej povedala, že sporné nehnuteľnosti jej chce darovať a to preto, lebo dúfa, že keď pôjde do dôchodku (žalovaná), tak sa vráti na Slovensko a budú spolu bývať v spornom byte. K uzavretiu darovacích zmlúv došlo po tom, keď sa dozvedela, že jej brat (C. O.) má exekúciu, že už X/X zo záhrady exekútor mu aj zobral, ako aj to, že byt jej matky nie je zaťažený. Žalobkyňa jej povedala, aby všetko vybavila v záujme toho, aby byt prešiel na jej meno, preto s občianskym preukazom žalobkyne vyhľadala advokátku D.. P.Í. a najprv chcela, aby bola vyhotovená kúpna zmluva, ale advokátka povedala, že ešte len tri roky prešli od kúpy bytu, a preto z tejto situácie by pripadala do úvahy jedine darovacia zmluva. Advokátka aj vyhotovila darovaciu zmluvu a to bez prítomnosti žalobkyne, následne túto ona zobrala k žalobkyňi, tá si ju prečítala a povedala, že dobre, aj keď tomu veľa nerozumie a povedala aj to, že žiadnu protislužbu nechce od nej za to, že byt bude prepísaný na jej meno. Z. Q. F. J. sa vrátila v roku XXXX, keď išla do dôchodku a to preto, lebo žalobkyňa jej povedala, že C. O. sa ide ženiť, že zo sporného bytu sa odsťahuje a ona nechce sama zostať v tom byte. Brat ku nej sa začal veľmi negatívne správať, po tom, keď sa dozvedel, že byt je už prepísaný na ňu, vyvolával hádky a slovne ju napádal a takáto atmosféra naďalej sa negatívne stupňovala aj v ďalšom období. Podľa jej názoru v súčasnosti nie žalobkyňa chce, aby ten byt prešiel na jej meno, ale C. O.. Uviedla, že zo sporného bytu bola nútená odísť práve pre agresívne správanie sa jej brata. To, že medzi ňou a C. O. vznikali hádky kvôli bytu to uznala, ale zásadne popierala, že by pri hádke v apríli 2012 opľula žalobkyňu. Opakovane poukázala na to, že žiaden dôvod na vrátenie daru nie je a celý spor je iniciovaný s jej bratom C. O.. V konaní po rozhodnutí odvolacieho súdu uviedla, že jej matka v r. 2005, (keď ona bola doma na dovolenke) jej povedala, že chce na ňu prepísať byt. Doslovne povedala, že preto, lebo jej na to dala peniaze ona . V ktorom roku matka kúpila byt to uviesť nevedela , ale dala jej celú kúpnu cenu a to 49 000 Sk . Bolo to tak, že zamenila líry a tak dala celú kúpnu cenu matke, aby zaplatila celú kúpnu cenu. Po tomto výroku matky potom išla k advokátke, ktorá jej povedala, že treba spraviť darovaciu zmluvu, lebo že ešte nejaké roky neprešli. Z toho dôvodu potom aj spísala darovaciu zmluvu, ktorú následne zobrala domov matke, tá si ju prečítala a potom išli k notárovi na overenie podpisov. Matka nebola prítomná u advokáta, keď sa predmetné zmluvy vyhotovovali, advokát nepovedal, že by to bolo potrebné , aby sa zmluvy vyhotovili za prítomnosti jej matky . Garáž sa rozhodla matka jej darovať preto, lebo tam ku každému bytu patrí aj garáž a v podstate (s matkou) mali taký plán, že keď pôjde do dôchodku tak príde na Slovensko a budú spolu žiť. Jej matka si prečítala vyhotovené darovacie zmluvy, pred notárom ich riadne podpísala. Podľa jej názoru by to malo byť v poriadku.

Svedkyňa P. T. uviedla, že celú rodinu účastníkov poznala, pretože so žalovanou chodili spolu do školy od základnej až po maturitu. Za jej prítomnosti účastníčky konania sa nikdy nerozprávali o tom, že by žalobkyňa mala darovať byt žalovanej. O tom, že byt bol darovaný žalovanej sa dozvedela následne od niektorej z účastníčok. Ona asi pred siedmimi alebo ôsmimi rokmi niekoľko mesiacov možno aj rok každý deň chodila žalobkyňi, kúpala ju, umývala jej vlasy, robila jej nákupy (a to na základe požiadavky syna žalobkyne, ktorý v tom čase pracoval v E. I. Ž. T. R. Q.). Keď žalovaná sa vrátila natrvalo na Slovensko, vtedy už ona k žalobkyňi nechodila, pretože bola už tu žalovaná, ktorá práve preto sa vrátila na Slovensko, aby doopatrovala svoju matku. Vtedy, keď účastníčky konania spolu bývali, ona chodila ku nim asi tak raz do týždňa, a preto môže potvrdiť, že vzťahy medzi účastníčkami konania boli vynikajúce. Uviedla, že ona nemá o tom vedomosti, že by sa vzťahy medzi účastníčkami konania zhoršili, ani o tom, že by žalovaná odmietla akúkoľvek požiadavku žalobkyne o nejakú pomoc alebo o vykonanie niečoho a celkovo žalobkyňa vzorne sa starala o svoju matku. Podľa jej vedomostí žalovaná so svojou matkou bývala spolu ešte aj pred 1,5 rokom, vtedy sa jej žalovaná vyjadrila tak, že nebude bývať v byte na D. K., pretože vzťahy medzi ňou a bratom (C. O.) sa veľmi vyostřili. Následne žalovaná bývala v Š. I. C. P. sa vracala asi dvakrát do mesiaca. Pobudla v byte na D. K. 2 - 3 dni a vtedy sa tiež starala o svoju matku. O

tomto má vedomosť od obidvoch účastníčok. Uviedla, že raz , keď bola na návšteve u žalobkyni, sedeli v obývačke a na zvonenie žalobkyňa išla otvoriť dvere (ona počula mužský hlas, ale obsah rozhovoru nepočula) a keď sa vrátila žalobkyňa tak povedala, že jej syn má na krku nejakú exekúciu a že si myslí, že tento byt je v ohrození. Ona nemá o tom vedomosti, že by žalovaná nútila žalobkyňu k tomu, aby byt prepísala na žalovanú, nikdy žalobkyňa takéto niečo jej nespomínala. Má o tom vedomosti, že žalovaná posielala žalobkyni peniaze pravidelne keď ešte bývala v Q. a aj peniaze na odkúpenie bytu jej dala žalovaná a potom, keď žalovaná sa vrátila bývať na J., tak uskutočnila rekonštrukciu bytu, ktorú financovala žalovaná. Ohľadne darovania garáže vedela uviesť iba toľko, že žalobkyňa ju poprosila, aby vybavila zameranie garáže a pridelenie súpisného čísla garáže a zavedenie tejto garáže do evidencie. Asi pred 1,5 rokom žalovaná sa jej sťažovala, že brat je na ňu agresívny a že ju slovne napáda. Keďže žalovaná prekonala veľmi vážnu chorobu, nepotrebovala konflikty s bratom a preto sa rozhodla nebývať nastálo v tomto byte.

Svedkyňa Q. G. uviedla, že účastníkov konania pozná dlhé roky. Od apríla 2012 v P. zvykne pobudnúť 2-3 týždne a vtedy aj prespí u žalobkyni, ale s ňou nebýva spolu. Pri týchto svojich návštevách žalobkyňu kúpe, navarí jej, vyperie, uprace byt, skratka robí všetky potrebné domáce práce. V súvislosti s darom bytu uviedla, že už pred 7 rokmi, keď raz bola na návšteve u žalobkyni, tá sa jej sťažovala, aké problémy má so žalovanou, že tá na ňu tlačí, aby jej byt darovala. To , že byt je už prepísaný na žalovanú, ona sa dozvedela od pána O., vtedy, keď ten pracoval v E.B. asi pred X rokmi a povedal jej, že sa mu dostal do ruky papier, z ktorého sa dozvedel, že byt je už prepísaný na žalovanú. Následne o nejaký čas jej povedal aj pán O. aj pani O. , že žalovaná sa vyjadrila tak, že polovicu bytu prepíše na pani O., neskôr však jej povedala, že žalovaná si to celé rozmyslela.

Uviedla ďalej, že podľa jej vedomostí žalovaná nebýva so svojou matkou od I. XXXX a to preto, lebo sa tam (svedkyňa) často objavovala, čo sa žalovanej nepáčilo. Vzťahy C. O. a žalovanej R. I.Í. XXXX už boli narušené, boli hádky medzi nimi. O tom má vedomosti, že pán O. vytýkal žalovanej, že si dala prepísať byt na seba za jeho chrbtom. Bola prítomná keď bol konflikt medzi pánom O. a žalovanou a medzi účastníkmi konania, vtedy žalobkyňa jedla, žalovaná prišla do kuchyne, pozrela sa žalobkyne do taniera a povedala, že: „Mamička ty neješ, ale žerieš a keby si bola v dome dôchodcov tam by si dostala pašťikový chlieb,“. Takýto výrok ona považuje za nevhodný, pretože pani O.Á. potrebuje silu a nie takéto nemiestne pripomienky svojej dcéry. Podľa jej vedomostí žalovaná od apríla 2012 bola navštíviť žalobkyňu raz a to v nemocnici. Od apríla minulého roka o žalobkyňu sa stará pán C. O., ktorému ona vo všetkom je nápomocná.

Ona nemá o tom vedomosti, že by pani žalobkyňa požiadala žalovanú o nejakú pomoc a že by to žalovaná odmietla, k tomu sa môže vyjadriť žalobkyňa. Podľa jej vedomostí peniaze na odkúpenie bytu dala žalovaná, ale že akú sumu to nevedela uviesť. Rekonštrukciu bytu financovala žalovaná, ale pani O. sa vyjadrila tak, že jej sa nikto nepýtal na to, že či sa rekonštrukcia môže robiť. Ona nebola prítomná, keď sa stal ten incident, keď žalovaná oplula žalobkyňu, len vtedy bola prítomná, keď žalobkyňa s pánom O. rozoberali, čo sa stalo a vtedy sa žalobkyňa vyjadrila, že ju žalovaná oplula.

Žalobca v priebehu konania pred vrátením veci na nové konanie bol vypočutý ako svedok a vtedy uviedol, že v spornom byte býva spolu so svojou matkou už XX rokov, o tom, že sporný byt bol prepísaný na žalovanú sa dozvedel asi pred 3-4 rokmi, keď sa mu dostal do rúk list vlastníctva. Keď sa pýtal matky, čo to vlastne znamená, ona mu povedala, že žalovaná vyvíjala na ňu nátlak, aby byt prepísala na ňu, keďže on mal exekúciu (o ktorej matku neinformoval, pretože s tým nechcel matku zaťažovať). Žalobkyňa mu aj to povedala, že žalovaná na ňu celý týždeň psychicky naliehala, aby byt prepísala na ňu, pretože keď on má exekúciu tak o tento byt môže prísť matka. Žalobkyňa aj to mu povedala, že ona ani v podstate nevie, že čo podpísala a poprosila ho aby išiel na Notársky úrad k E. F., a aby zistil vlastne aký papier podpísala matka. Tak vlastne zistil, že matka podpísala darovaciu zmluvu.

Následne on od žalovanej žiadal, aby H. bytu prepísala na mamu, hlavne aj preto že vôbec v tej darovacej zmluve nie je klauzula podľa ktorej by žalobkyňa mala právo doživotného užívania tohto bytu. Žalovaná sa vyjadrila tak, že ich mamička môže v tomto byte bývať za svojho života. On trval na tom, aby žalovaná prepísala polovicu bytu matku, aj to žalovaná prisľúbila a to asi XX.XX.XXXX, ale následne tak neurobila, dôvod mu neoznámila.

Uviedol ďalej, že podľa jeho názoru vzťahy medzi účastníkmi konania minimálne 2 roky boli narušené a to kvôli tomu, lebo žalobkyňa trvala na tom, aby žalovaná na ňu polovicu bytu napísala naspäť, čo žalovaná nespravila. Správanie žalovanej k matke bolo normálne, len dovtedy, kým žalobkyňa nezačala tému vrátenia polovice bytu. Keď to matka začala, tak žalovaná sa pobalila a odišla z bytu na 2 týždne alebo na 1 týždeň a potom sa vrátila ako keby sa nič nestalo. On minimálne v 8 prípadoch bol prítomný,

keď vznikla hádka medzi účastníkmi, niekedy matka s krikom a plačom žiadala žalovanú, aby tá prepísala na ňu polovicu bytu, na to žalovaná povedala že nie. Pri týchto konfliktoch žalovaná povedala, že byt je jej, a že to neprepíše na matku. Vulgarizmy alebo nadávky v rámci týchto hádok účastníčok neboli, ale stal sa jeden prípad a to v apríli 2012, keď matka krikom a plačom žiadala žalovanú, aby na ňu prepísala polovicu bytu naspäť, na to žalovaná nič nepovedala, len pristúpila k matke, ktorá sedela vo foteli, oplula ju a následne povedala, že pfuj, asi o 20 minút sa pobalila a odišla z bytu, kde sa vrátila asi za 10 mesiacov. Uviedol ďalej, že od apríla 2012 až do januára 2013 žalovaná v žiadnom kontakte ani v písomnom, ani telefonickom nebola s matkou. Vzťahy medzi účastníkmi sa narušili preto, lebo žalobkyňa chcela, aby žalovaná prepísala na ňu polovicu bytu a to preto, lebo chcela mať istotu, že sestra ju nedá do starobinca (niekoľkokrát žalovaná povedala, že dá matku do starobinca a že jeho vyhodí z bytu) a okrem toho aj preto, lebo žalobkyňa veľa cestuje, nikdy nepovedala kam cestuje, takže žalobkyňa sa chcela zabezpečiť aj pre ten prípad, až by sa niečo stalo žalobkyni.

Svedkyňa A. B. (dcéra žalovanej) uviedla, že býva v USA a v byte v P. F. D. XX bola v priebehu januára 2013 a predtým pred piatimi rokmi. Kontakt so žalobkyňou neudržiava a keď v priebehu januára 2013 bola ju navštíviť, rozprávali sa len o bežných veciach. Žalobkyňa síce sa chcela rozprávať aj o tomto spore, ale ona na túto tému nechcela sa s ňou rozprávať. Druhýkrát v priebehu januára 2013, keď prišla spolu so žalovanou na byt (aby si žalovaná zobrala niektoré veci z bytu), tak už zámok bol vymenený. Strýko povedal, že k tejto výmene muselo dôjsť preto, lebo sa zlomil zámok, ale kľúč žalovaná dodnes nemá. Uviedla ďalej, že pred piatimi rokmi sťahovala svoju matku do sporného bytu, tak žalobkyňa sa vyjadrila tak, že žalovaná môže s týmto bytom robiť čo chce, pretože strýko sa ide ženiť a bude bývať so svojou partnerkou. Dodala, že žalovaná sa jej vyjadrila tak, že v tomto byte nemôže bývať preto, lebo nemá dobré vzťahy s bratom, lebo ten je k nej agresívny.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, výsluchom svedkov P. T., Q. G., C. O., A. B., oboznámením obsahu, darovacej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX a zo dňa XX.X.XXXX opakovaným výsluchom žalovanej a žalobcu a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa XX.X.XXXX I. XX.X.XXXX žalovaná a matka účastníkov konania uzatvorili darovacie zmluvy, na základe ktorých matka účastníkov (ako daryňa) previedla na žalovanú nehnuteľnosti uvedené vo výroku tohto rozsudku. Listom zo dňa XX.X.XXXX daryňa vyzvala žalovanú na vrátenie daru, ktorú výzvu žalovaná neakceptovala a listom zo dňa XX.X.XXXX túto skutočnosť aj oznámila právnenému zástupcovi daryne . Po smrti matky účastníkov konania do jej procesného postavenia vstúpil C. O. ako dedič pôvodnej dedičky, ktorý na pojednávaní dňa 15.10.2015 žiadal pripustiť zmenu petitu žaloby a to tak, že v tomto konaní sa domáha od žalovanej vydania 1. k celku nehnuteľností uvedených vo výroku tohto rozsudku. Súd procesným uznesením na pojednávaní dňa 15.10.2015 (na ktorom boli prítomní všetci účastníci) pripustil zmenu petitu žaloby po ktorej zmene predmetom tohto konania je uplatnený nárok žalobcu na vydanie podielu 1. k celku nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. P.

1) vedené v katastri nehnuteľnosti u Správy katastra P. F. A. Č.. XXXX H. P.. Ú.. P.:

a) byt č. X v celosti na O.. poschodí obytného domu na K.. D. XX J. J.Ú.. Č. XX postavený na pozemku parcely reg. ". parcela číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a spoluvlastnícky podiel na spoločných zariadeniach domu a pozemku o veľkosti XXXX/XXXXX

b) nebytový priestor nachádzajúci sa na prízemí obytného domu so súp. číslom XX v podiele žalovanej XXXX/XXXXXX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach zariadenia domu a pozemku v podiele XXXX/XXXXX

2) vedené v katastri nehnuteľností u Správy katastra P. F. A. Č.. XXXX H. P.. Ú.. P. ako pozemok parcela reg. ". parc. číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere XXX m² a pozemok parc. reg. ". parcela číslo XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría vo výmere XX m² v podiele žalovanej XXXX/XXXXXX

3) vedené v katastri nehnuteľností u Správy katastra P. F. A. Č.. XXXXX H. P.. Ú.. P.S. ako pozemok parc. reg. ". parcela číslo XXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere XX m² garáž so súp. číslom XXXX na parc. číslo XXX/X.

V tomto konaní sa žalobca sa domáha vydania daru.

Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a

zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. §-u 630 OZ darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Toto konanie bolo začaté na základe žaloby matky účastníkov konania ako daryne , ktorá si uplatnila právo na vrátenie daru. Právo žiadať vrátenie daru bolo jej osobným právom ako daryne , ktoré právo však zaniklo jej smrťou. Vzhľadom na túto skutočnosť iné osoby sa vrátenia daru domáhať nemôžu. V prejednávanej veci žalobkyňa teda daryňa zomrela počas súdneho konania o vrátenie daru (pričom úkon smerujúci k vráteniu daru vykonala ešte pred podaním žaloby na súd) , preto žalobca sa môže domáhať vydania daru v tomto konaní . Konajúci súd v novom konaní v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu predovšetkým sa mal zaoberať s tým, či darovacie zmluvy na základe ktorých sa žalovaná stala vlastníčkou predmetných nehnuteľností, boli uzavreté platne. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. V citovanom ustanovení Občiansky zákonník upravuje jednak náležitosti vôle a jednak náležitosti prejavu vôle. Sloboda a vážnosť sú základné náležitosti vôle, pričom právny úkon sa musí urobiť zrozumiteľne a vážne (ako náležitosť prejavu). Zrozumiteľnosť právneho úkonu značí, že jeho adresát je objektívne schopný pochopiť výrazové prostriedky použité na vyjadrenie právneho úkonu, prípadne aj pomocou prekladu. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom. Zrozumiteľnosť prejavu však sama o sebe neznamená aj určitosť právneho úkonu. Neplatnosť právneho úkonu vyjadrená v § 37 OZ je neplatnosťou absolútnou. Vôľa, ako základná zložka právneho úkonu musí byť vážna a slobodná. Vôľa nie je vážna pri prejave, v ktorom konajúci nechcel vôbec vyvolať právne účinky, ktoré zákon takýmto prejavom inak spája. Pod slobodou vôle je potrebné rozumieť slobodu jej vytvorenia, t. j. slobodu vzniku vôľového rozhodnutia a slobodu jej prejavu. Pod slobodou prejavu vôle je potrebné rozumieť neexistenciu pôsobenia vonkajších rušivých vplyvov, ktoré konajúceho človeka inak zbavujú voľnosti rozhodnutia sa, či určitý prejav vôle učiní, alebo neučiní, prípadne túto jeho voľnosť neprímerane obmedzujú.

V novom konaní účastníci konania žiadajú nový dôkaz nepredložili ani neoznačili , preto súd pri posudzovaní tejto skutočnosti mohol vychádzať z dôkazov, ktoré boli doteraz v konaní vykonané, vrátane opakovaného výsluchu účastníkov. Od samého začiatku konania (samotnou daryňou a v súčasnosti žalobcom) je v konaní spochybnená existencia slobodnej , vážnej vôle daryne pri podpísaní predmetných darovacích zmlúv . Súd teda v novom konaní posudzoval to, či z vykonaných dôkazov je možné vyvodiť , že matka účastníkov konania pri podpise týchto zmlúv mala vážnu a slobodnú vôľu k uzavretiu týchto zmlúv. Existencia vážnej a slobodnej vôle je totiž základným predpokladom vzniku platného právneho úkonu.

Súd na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že samotná tá skutočnosť, že matka účastníkov predmetné darovacie zmluvy podpísala , sama osebe ešte zároveň nepreukazuje aj existenciu jej vážnej a slobodnej vôle tieto právne úkony a takýmto obsahom uzatvoriť , preto súd z tohto pohľadu preskúmal všetky svedecké výpovede a aj výpovede samotných účastníkov a konštatuje, že okrem tvrdenia žalovanej , žiaden vykonaný dôkaz nepotvrďuje, že matka účastníkov mala slobodnú a vážnu vôľu k uzavretiu týchto právnych úkonov. Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že by matka účastníkov chcela previesť sporné nehnuteľnosti na žalovanú formou darovacej zmluvy, bez dojedania jej doživotného práva užívania týchto nehnuteľností (hlavne bytu) . Žalovaná pri svojom výsluchu dňa 15.10.2015 uviedla , že matka jej povedala (v roku 2005) , že chce na ňu prepísať byt , pretože ona (teda žalovaná) jej dala peniaze na kúpu tohto bytu a garáž chcela prepísať na ňu preto, lebo ku každému bytu tam patrí aj garáž. Toto tvrdenie žalovanej sa však rozchádza s jej tvrdeniami prednesenými v priebehu konania pred rozhodnutím odvolacieho súdu , pretože dovtedy tvrdila, že matka chcela byt prepísať na ňu preto, aby v rámci exekúcie vedenej proti jej bratovi (terajší žalobca) byt zachránila . Takéto rozporné tvrdenia žalovanej robia jej prednesy nevierohodné . Žiadnym vykonaným dôkazom nebolo preukázané, že by matka účastníkov niekomu pred podpísaním predmetných darovacích zmlúv vyjadrila svoju vôľu predmetné nehnuteľnosti previesť na žalovanú darovacími zmluvami . Žalovaná vyhotovenie týchto zmlúv sama bez prítomnosti svojej matky vybavovala, takže matka účastníkov nebola prítomná pri ich vyhotovovaní , preto nemohla svoju vôľu prejavíť ani pred advokátom, ktorý tieto zmluvy vyhotovil, pričom nebola žiadna dôležitá skutočnosť, ktorá by vylučovala prítomnosť daryne pri vyhotovovaní týchto zmlúv (dôkazom toho je aj to, že na podpísanie týchto zmlúv k notárovi sa vedela

dostaviť) . Argument žalovanej , že mali s matkou taký plán, že po odchode žalovanej do dôchodku chceli spolu bývať v predmetnom byte , a že aj to mal byť dôvodom, prečo ich matka tieto darovacie zmluvy podpísala , podľa názoru súdu neobstojí a takisto nepreukazuje to, že matka účastníkov chcela darovacou zmluvou previesť na žalovanú byt a garáž , pretože prevod vlastníckeho práva týchto nehnuteľností nebol potrebný k tomu, aby ich spolu užívali. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že darovacie zmluvy, na základe ktorých bolo vlastnícke právo žalovanej vyznačené v katastri nehnuteľností sú absolútne neplatné podľa §-u 37 OZ pre absenciu vážnej a slobodnej vôle daryne. To potom znamená, že na základe neplatných zmlúv matka účastníkov svoje vlastnícke právo na žalovanú nepreviedla , aj keď na základe neplatných zmlúv takýto prevod bol vyznačený v katastri nehnuteľností, preto žalobca sa dôvodne domáha vydania 1 nehnuteľností , ktoré boli predmetom darovacích zmlúv. Súd vzhľadom na vyššie uvedené žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Súd považuje za potrebné dodať, že žalovaná vo svojom odvolaní síce uviedla, že súd v odôvodnení rozsudku zo dňa 15.10.2013 uviedol iba tie dôkazy, ktoré boli v prospech jej matky (teda pôvodnej žalobkyne) neuviedla však , ktorý dôkaz súd neuviedol v odôvodnení a ani to neuviedla, výpoveď ktorého svedka nebola uvedená v súlade so zápisnicou , preto súd nemal dôvod obsah jednotlivých dôkazov uviesť v tomto odôvodnení inak, ako v rozsudku zo dňa 15.10.2013.

O trovách konania súd rozhodol podľa §-u 151 ods.3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde v 3 vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ odvolaním domáha.